

سُرگزنشت غمبار سینماهای ایران

و نامنصفانه جهت تهیه‌فیلم درنظر گرفت. مضافاً به اینکه بهدلیل اشغال سایر سینما های درجه دو بوسیله فیلم های مبتذل خارجی امکان نمایش‌های مجدد فیلم ایرانی نیز به صفر رسید.

۲- به دلیل پائین آمدن سرمایه جهت تولید فیلم قدرت ریسک از تهیه‌کننده گرفته شد. قدرتی که در تمام نقاط دنیا دلیل اساسی کشف استعدادها و پیدایش نوابع هنری است.

۳- فیلمها بطرف کلیشهای و میزان‌های امتحان شدمو معیارهای کهن و مستعمل سوق داده شد و قدرت خلاقیت هنری ازبین رفت.

۴- فیلم پیش از پیش به طرف بازار کشیده شد و تجارت صرف قصد اصلی تولید نشد و بهمین دلیل کارگردان صرفاً بازاری امکان فعالیت پیشتری یافتند.

۴- فیلم‌سازان صاحب سبک و خلاق علاوه برکار ماندند.

۶- فردیستی دوباره رواج یافت و بازیگران معروف و امتحان شده به عنوان بیمه فیلم بکار گرفته شدند و تعادل دستمزد بکاره یک بازیگر به تنها بمقدار سایر هنرمندان و کارکنان و هزینه‌فیلم پول می‌گرفت.

۷- کیفیت فیلمها به دلیل صرف‌جوشی و به دلیل بیمه ریختن دستمزدها پائین آمد و افراد غیرمتخصص و ناصالح که به محدودیت دستمزد راضی بودند به جای افراد متخصص و صالح وارد کار شدند.

ادامه دارد

و نمایش تازه که فروش بهتری داشت در اختیار داشته باشد و برای آنکه فیلم حتی در همان هفتاد و بیهوده نصاب فروش نرسد ابتدا از دادن پنجاه درصد بول آکهی و تبلیغات که بعده صاحب سینما بود خودداری کردند تا عملاتهای کننده را از عامل تبلیغات جدا کنند و بعد سانس‌های آخر سینما را در شبها مشخصی تعطیل می‌کردند تا فروش روزانه فیلم تقلیل یابد و دست آخر حتی با بشرمنی مقداری از فروش روزانه فیلم را کسر می‌کردند و با این دزدی آشکار و شرینگ‌های قبلی علا عمر نمایش فیلمها و فروش فیلم های ایرانی و درنتیجه سرمایه‌های داخلی بخش خصوصی را به میزان فاحشی پائین آوردند. استمرار و دوام این وضع مرتفع‌نظر از شکست اقتصادی اغلب تولید کنندگان، نتاج اسفانگیزی پیار آورده که در بحران کمی و کیفی سینمای ایران نش حساسی دارد، چند نمونه بدھیم.

نمونه‌ها

۱- تهیه کننده ایرانی که سابقاً به نمایش فیلمش تا حدود سه هفته امیدوار بود و هزینه فیلم را با درآمدش از فروش فیلم به گونه‌ای معقول و منصفانه مناسب می‌کرد حالا به علت اینکه به چنین طول زمانی درآمد، کوچکترین امیدی نداشت سعی در صرف‌جوشی کرد و در واقع خرج فیلم را به میزان زیادی کاهش داد و هزینه‌ای غیرمعقول

سینما باشد. ضمن اینکه سینما تولیدکننده و دارنده سالن نمایش فیلم بنسبت پنجاه درصد باشد (که این نسبت خود نیز یکی از نمونهای بارز استثمار داخلی است) ولی واردکننده فیلمهای خارجی که حالا صاحبان نازه آن بودند بعلت پائین بودن قیمت تمام شده چنین توافقی نداشتند و اختیار تعویض فیلم را به صاحبان سینماها و اکذار می‌کردند و بخصوص که به سهم چهل درصد یا حتی در مواردی بیست و پنج درصد از فروش کل فناعت می‌کردند چون در هر حال با احتساب هزینه کمی که بابت ورود فیلم داده بودند هر نوع پورسانتازی برای آنها سودآور بود.

نتجه این شد که صاحبان سینماها که قبلاً برای وارد شدن در گروه نمایش‌دهنده فیلم ایرانی مبالغه‌قابل توجهی بعنوان پیشخرید به تولید کنندگان می‌بردند. حالا نه تنها رغبی به نمایش فیلم ایرانی نداشتند بلکه می‌خواستند به انحصار مختلف خود را از گروه نمایش دهنده خارج نمایند.

از دیدگاهی سودجویانه حق هم داشتند، چرا که بطور مثال در یک منطقه برجمعیت در شهر تهران که مردمش تغیری جزدیدن فیلم نداشتند و هر فیلم این سینما را همراه بعنوان یک تغییر سالم (در مقام مقایسه با سایر جنبه‌های مخرب اما فرج‌بخش) مشتاقانه تماشا می‌کردند. دارنده سینما طبق قراردادی با تهیه‌کننده فیلم ایرانی متعهد بود کمدو تا سه هفته فیلم را نمایش اجتماعی خود را در قبال

- ★ چه عواملی سبب مبتلاشی شدن سینمای ایران بود؟
- ★ گروههای نمایش دهنده فیلم ایرانی بیکباره به سینمای ایران پشت کردند.
- ★ هجوم بر رویه فیلمهای مبتلی خارجی عامل اصلی نابودی سینمای ایران بود

اشاره: تکلیف سینمای ایران چه می شود؟ این پرسشی است که بیوسته در هر موقع و در هر زمان مطرح بوده است. هیجگاه هیچ زمینه هنری در ایران چنین سرنوشت‌شوم و غمانگیزی نداشته است. سرنوشتی این چنین ناخ ، غبار و حزن آکوده در هیجگجا دنیا ما این هنر عجین نبوده است.

پنداری اگر احتمالاً همه چیز سامان بباید، این یکی هر گز سامان نخواهد یافت، این چنین سخن گفتن درباره سینمایی که از بزرخ‌های گوناگون گذشته است و میرفت که در عرصه جهانی قد علم کند، بسیار ناسف آور است اینگونه سخنان را مادر عهد پیشین می‌گفتیم. اما اینک در عصر سازندگی که می‌باید هنر مکان والا خویش را بباید، آیا بازهم می‌باید این چنین غمگناه در باره سینما سخن بگوئیم. این دیگر تحمل کردنی نیست. سینمای دنیا هر فصل که از عمرش می‌گذرد به بیان تازه‌ای دست می‌باید. اما، مامتاسفانه هنوز نتوانسته‌ایم در برخورد با این هنر ابتدایی ترین مسائل را حل و فصل کنیم. دست اشرکاران سینمای ایران- آنها که کارتولیدی می‌کنند، از کارگر فنی گرفته تا کارگردانی که می‌باید فرهنگ یک ملت را در قالب تصاویر متجلی سازد- همیشه مظلوم‌ترین بوده‌اند. صریحاً به دولت وقت انقلابی و مقامات مسئول پیشنهاد می‌کنیم که یکبار پرای همیشه تکلیف این سینمارا بادست اnder کاران و مخاطبانش روشن کنند. باحسن نیتی که در مسئولان جدید این هنر در وزارت فرهنگ و هنر سراغ داریم. بی تردید چاره‌ای خواهند یافت.

آنچه در پی می‌آید و شاید چند شعاره از صفحات هنر و ادبیات را بخود اختصاص دهد گزارش جامع و دلسوزانه‌ایست که در پی تصویب یک شورای ۴۹ نفری از دست اnder کاران سینما رسیده است و همراه یک طرح سازنده برای ایجاد نوعی سینمای حرفه‌ای سالم به مقامات وزارت فرهنگ و هنر تسلیم شده است. این ۴۹ نفر شورایی مشکل از سندیکاهای : ستاریستها و کارگردانان، فیلمبرداران و عکاسان، بازیگران، کارگردان فنی، کارگردان فنی استودیو ها، گویندگان فیلم و کارگران سینما های نمایش دهنده فیلم هستند که هزاران خانواده که از این راه ارتزاق می‌کنند. چشم براه اقدامات آنان هستند. باشد که نتیجه مطلوبی بدست آید، شاید سینمای ایران جان تازه‌ای بگیرد که دست اnder کارانش امکان ادامه حیات بباید.

خوانیم: برای ایجاد چهارچوب و بنیانی سالم در سینمای ایران و ایجاد زمینه‌های مساعد جهت پرورش و جذب استعدادها و فکرهای متوافقی و تولید فیلمهای خوب و ممتاز، بررسی اوضاع سینمای ایران از سال ۴۷ بعد راهیاب و گره‌گشاست. خصوصاً در همین سالهاست که سینمای ایران با مشکلات و مسائلی درگیر شد که در نگاهی ظاهری و در مدئی کوتاه به عمق تخریبی و انحراف کننده آن و افتدنش در حالیکه

انتقال مطب
مطب دکتر سید عبدالله طباطبائی متخصص بیماری های داخلی جهاز هاضمه به مجیدیه چهاردهمتری لشگر چهارراه سومن آب انتقال یافت تلفن ۶۴۷۴۵۸ پذیرانی صبح و غصیر .

آگهی
بدینوسیله باطلایع کلیه صاحبان سهام شرکت سهام خاص عمرانی و ثوق میرساند مجمع همکانی عادی سالیانه شرکت روز چهارشنبه ۲۷ مرداد ۱۳۵۸ ساعت ۶ بعد از ظهر در منزل آقای حاج عبدالوهاب چایچیان تشکیل میشود اینک از سهامداران محترم خواهشمند است در روز و ساعت منبور در جلسه حضور بهم رسانند.

آدرس : دروس از خیابان یخچال وارد خیابان
هدايت انتهای هدايت خیابان طوطی رو بروی دبستان
خایار بلاک ۴۱ منزل چایچیان .

آگهی نمود مجمع عمومی انجمن اسلامی حسابداران
بدینوسیله از اعضاء دعوت میشود که در روز
یکشنبه ۱۷ مرداد ۱۳۵۸ ساعت ۱۲ در خیابان فادری -
شماره ۲۴۷ شرکت فرمایند .

